

21. Могілянський М. Збірник пам'яті Тараса Шевченка (1814 – 1914 гг.) // *Речь*. – 1916. – № 279. – 10 жовт. – С. 4.
22. Могілянський М. Неизвестное стихотворение Т. Г. Шевченко // *Вестник Европы*. – 1909. – № 5. – С. 194–196.
23. Могілянський М. О памятнике Т. Г. Шевченко // *Киевские вести*. – 1909. – № 130. – 17 трав.
24. Могілянський М. Памяти Т. Г. Шевченко // *Киевские отклики*. – 1905. – № 57. – 26 лют.
25. Могілянський М. Украинская литература в 1910 г. // *Русская мысль*. – 1911. – Кн. 4. – С. 25.
26. Могілянський М. Украинская литература в 1911 г. // *Русская мысль*. – 1912. – Кн. 3. – С. 21.
27. Могілянський М. Украинская литература в 1912 г. // *Русская мысль*. – 1913. – Кн. 2. – С. 19.
28. Могілянський М. Украинская проблема: О культурном творчестве. – Петроград, 1916. – С. 17–18.
29. Могілянський М. Шевченкова годовщина (26 февраля 1861 г.) // *Речь*. – 1912. – № 56. – 27 лют. – С. 3.
30. Могілянський М. Економічний матеріалізм і українське питання (Читано на Шевченкових роковинах) // *Народ*. – 1895. – № 7. – С. 107–109.
31. Могілянський М. Т. Шевченко. Дневник / Редак., вступ. ст. и прим. И. Я. Айзенштока. – Харьков, 1925. // *Червоний шлях*. – 1925. – № 8. – С. 235.
32. Могілянський М. Шевченко та його доба. – 3б. 1 / За ред. С. О. Єфремова, М. М. Новицького і П. П. Филиповича. К.: ДВУ, 1925 // *Нова громада*. – 1925. – Кн. 8. – С. 32.
33. Могілянський М. Шевченкові роковини 1916 року (26 лютого). – Чернігів, 1916. – С. 1–3.
34. Про нове видання „Кобзаря” // *Рада*. – 1910. – № 161. – 18 лип. – С. 4.
35. Т. Г. Шевченко в епістолярії відділу рукописів / ЦНБ АН УРСР. – К., 1966.
36. Чубський П. П. Куліш і Шевченко // *Пантелеймон Куліш*. Збірник праць комісії для видавання пам'яток новітнього письменства / За ред. акад. С. Єфремова та О. Дорошкевича. – К., 1927. – С. 102–126.
37. Чубський Петро. До редакції збірників „Шевченко” // ІЛ. – Ф. 182.
38. Чубський Петро. Кохання в житті Шевченка та Куліша // *Записки історично-філологічного відділу ВУАН*. – 1929. – Кн. XXI – XXII (1928). – С. 101–118.

Наші презентації

ВСЕ СВІТОС
журнал
іноземної
літератури
3-4

ВСЕСВІТ. – 2008. – №3-4.

У рубриці “Новітня література” публікуються “Історії Латинської Америки” Н.Бонналя та “Два листки гавайської поезії” Е.Чока. Документальна повість С.Бражника “Червоно-чорний?...бандерівець!”, міні-новела Х.Кортасара “Продовженість парків”, поезії Д.Ігнатова та історична хроніка (пародія) Д.Р.Р.Толкієна “Фермер Джайлз із Гема” вміщені в рубриці “Література ХХ сторіччя”, цикл “Сонети з португальської” англійської поетеси Е.Баррет-Бравнінг – у рубриці “Скарбниця”. Рубрика “Письменник. Література. Життя” містить статті В.Кейса “Болючий фестиваль”, І.Примачик “Людина, яка розуміє гобітів”, О.Овсюка “Загадки і таємниці роману Дена Брауна “Код да Вінчі”, Х.Пастух “Грозовий перевал” – найромантичніший твір, на думку англійців”, Д.Дроздовського “Її величність Мнемозина”, В.Савчин про А.Онишка, розмови з Е.Чоком (Д.Дроздовський) та А.Онишком (Н.Ковальова). У рубриці “Перекладацькі студії” надруковані статті В.Радчука “Рудий Панько М.Гоголя в дівчачому люстерку Лесі Українки: конгеніальність тлумачки і звітність репортерів” і М.Стріхи “Майстри теж хиблять”, у рубриці “Акценти сучасності” – стаття Г.Коржа “Історія ненависті. Чи був карабаський конфлікт невідворотним?”. У журналі вміщено також рецензії Д.Дроздовського, Ю.Кочубея, Ю.Булаховської, “Канадський словник” М.Рябчука, літературні новини та ін.

І.Х.

Тям, що Вкраїнцем ти родився
І люби Україну.
Де-небудь будеш на розмові,
У свого, чи чужинця,

І се нехай твій скарб єдиний,
Твій заповіт най буде,
Добрий і гарний дух людини
У українські груди.

Марійка Підгірянка — неперевершений творець слова, письменниця і вчителька, активістка просвітянського й жіночого руху на Галичині в першій половині ХХ століття, яка весь свій талант і материнську любов віддавала українській дитині. Її віршовані твори друкували часописи того часу “Світ дитини”, “Дзвіночок”, “Жіноча доля”, “Світ молоді”, “Наш приятель”, “Пчілка”, “Віночок”, “Промінь”. Охоче їх друкував “Літературно-науковий вісник”, який редагував І. Франко. 18 травня 2008 року сповнилося 45 років, як пішла з життя ця талановита і щедра майстриня художнього слова.

м. Надвірня, Івано–Франківська область

Василь Левицький

Наші презентації

Микола Ткачук. Наративні моделі українського письменства. — Тернопіль: ТНПУ, Медобори, 2007. — 464 с.

Книжка виникла внаслідок зацікавлення новими здобутками літературознавства, зокрема французьких структуралістів та постструктуралістів групи “Tel Quel”.

Окреслюються наративні виміри української художньої спадщини ХІХ-ХХ ст., простежується типологія нараторів, естетичні функції оповідача з народу в І.Котляревського, М.Гоголя, Г.Квітки-Основ'яненка, Марка Вовчка, Ю.Федоровича, розглядається ліричний наратив української поезії останньої третини ХІХ ст., висвітлюється модерністська розповідна стратегія Б.Лепкого, В.Стефаніка, Марка Черемшини, Леся Мартовича та компаративний дискурс поеми “Ізоolda Білорука”

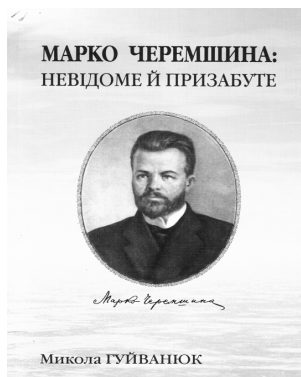
Лесі Українки. Уводяться нові наратологічні терміни.

Микола Гуйванюк. Марко Черемшина: невідоме й призабуте: Наукові розвідки, републікації, документи. — Снятин: Прут Принт, 2007. — 100 с.

Відкривається передмовою В.Мельничука “Марко Черемшина, якого досі не знали”.

На підставі залучення маловідомих джерел, застосування нових методологічних підходів розкривається суспільно-політична діяльність письменника й адвоката І.Семканюка (Марка Черемшини), уперше до наукового вжитку вводиться низка документів.

В.Л.

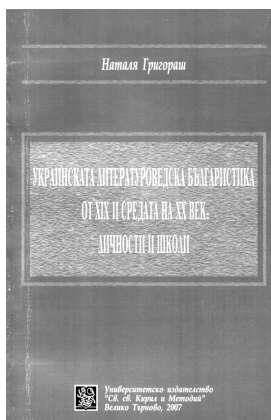
пошуків у тій чи тій ділянці. Така форма дає змогу максимально зосередитись на об'єктах та предметах досліджень, спонукає до аргументованого реагування на запитання чи заперечення, ініціює плюралізм поглядів та відвертість їхнього відстоювання. Тому логічно, що під час роботи семінару пропонувалось надалі готувати до публікації не лише тексти доповідей, а й питання та дискусії, що лунають під час проголошення результатів наукових досліджень.

За матеріалами виступів на семінарі готується збірник наукових праць.

м. Кам'янець-Подільський

Олександр Волковинський

Наші презентації

Наталя Григораш. Українська літературознавча болгаристика от XIX и средата на XX век: личности и школи. – Велико Търново: Университетско издателство “Св. св. Кирил и Методий”, 2007. – 167 с.

Монографія Н.Григораш – перше дослідження цієї теми в Україні. За хронологією і предметно-тематичним принципом системно розглянуто, зокрема, питання про витоки української літературознавчої болгаристики та діяльність її корифеїв – Ю.Венеліна, О.Бодяньського, Я.Головацького, І.Срезневського; про розвиток української літературознавчої болгаристики в українських університетських центрах від 1840-их років і до початку XX ст. і саме про харківську славистичну школу й порівняльне вивчення болгарської, української народної

творчості та літератури; про різноманітність наукових пошуків київських болгаристів; наукову й видавничу діяльність болгаристів Одеси; популяризаторську й публіцистичну діяльність болгаристів Галичини.

У книжці акцентовано увагу на особливостях формування теоретико-культурологічних засад української літературознавчої болгаристики кінця XIX – середини XX ст. у контексті висвітлення таких методологічно важливих питань: проблеми компаративістики в болгаристичних працях Михайла Драгоманова; болгарська література та українсько-болгарські взаємини у славистичній концепції Івана Франка; Іван Огієнко як дослідник спадщини святих Кирила і Мефодія; Іларіон Свенціцький і культурологічні проблеми літературознавчої болгаристики.

А.О. Гладішева. Сценічна мова. Дикційна та орфоепічна нормативність. – К., 2007. – 265 с.

У посібнику авторка розглядає актуальні проблеми нормативності української сценічної мови, зокрема формування навичок правильного сценічного мовлення, відчуття слова та його мелодики як засобу художньої виразності, що дасть акторам змогу самостійно вдосконалювати мовну майстерність.

У першому теоретичному розділі вона висвітлює одну зі сторінок історії становлення сценічної мови українського театру, а також проблеми сьогодення. В інших розділах не лише розглядаються теоретичні проблеми, а й подаються поради, рекомендації, практичні та текстові вправи.

**Вікторія
Захаржевська**

**Болгарські
фрески**

Захаржевська Вікторія. Болгарські фрески. — поезія, діалоги, статті, спогади. — К.: КМЦ “Поезія”, 2008. — 228 с.

До книжки відомого болгариста ввійшли поезії, пісні різних композиторів на її слова, діалоги — інтерв'ю з І.Давидковим, болгарським письменником А.Гуляшкою, з творчої майстерні Л.Стоянова, спогади — розмови про Київ і Київську Русь у творчості П.Динєкова, зустрічі з Ламаром, болгарським белетристом Б.Рантовим та іншими, у рубриці “Мистецтво і слово” мовиться про Київ, про переклади творів Шевченка болгарськими митцями, про українця М.Паращука — зодчого Софії, про альманах “Орфей”, виставку українських портретистів ХХ ст. тощо. Завершує книжку глава “Художня культура — джерело духовного світу слов'ян”.

С.С.

Кур'єр Кривбасу. — 2008. — № 220, 221 (березень — квітень).

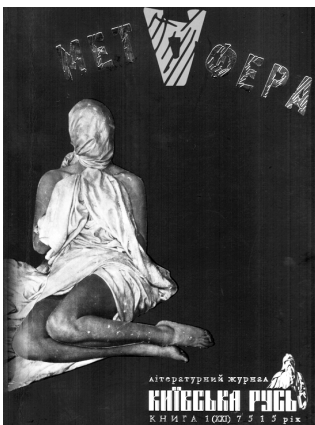
Відкриває В.Яворський (“Правда, яку мають почути”). Проза — політичний роман Р.Іванчука “Країна ірредента”, повість Г.Пагутяк “Діти”; оповідання А.Охрімовича та О.Сича. Поезія — вірші С.Жадана, К.Коверзньєва, Оксани Луцишиної, Ю.Ольховича-Новосадюка, Д.Лазуткіна (відгук О.Коцарева).

У “Витоках” — продовження знайомства з архівом Ігоря Костецького — статті до 400-ї річниці В.Шекспіра.

У “Постатях” — розмисел Вал. Шевчука про Г.Сковороду “Пізнаний і непізнаний Сфінкс”.

У “SCRIPTIBLE” — інтерв'ю з Вас.Стефаком, із шеф-редактором “Граней-Т” Діаною Клочко, відгук Д.Кузика на книжку “Долі в людях” М.Зимомрі. У новому авторському проекті “Художники України” Олени Петрової — нове ім'я художника Петра Савченка (Калуш), а також новели й поезії Д.Лазуткіна у новій рубриці О.Коцарева, рецензія О.Солов'я на П.Вольвача “Тривання подорожі” та лист Г.Клочєка А.Качану.

В “УНІВЕРСИ” — “Несучасна польська поезія” (з антології Вадима Лесича).

Київська Русь. — 2008. — Кн. 1(XXI). МЕТАФЕРА

Перший номер 2008 р. відкривається словом Оксани Плаксіє та Дмитра Стуса “Метафори та афери”. Проза представлена іменами Євгена Бардієра, Андрія Судина, Ол. Стусенка, Тараса В'єнка, Вас. Чернявського (“Заборонена зона”); поезія — добірками віршів Жака Превєра, Лали Багірової (її ж драма “Відшукування причетного”), членів літтусівки С.Богдан, Г.Глодзь, О.Дмитрик, О.Максименко, Л.Прокопенко. “Під настроїв” — Є.Плужник та Р.-М. Рільке; Ю.Гаврилюк з есе “Еротична суть літератури! Як і всього іншого...”

У “Переобліку” розглянуто книжки “Нульова заповідь” Оксани Веліт, “Тривання подорожі” П.Вольвача, “Любовні мандрівки” Л.Таран, “Танцюю, танцюю, танцюю” Харукі Муракамі, “Танцююча зірка Олега Солов'я”; КРУ — про “Епізодичну пам'ять” Л.Голоти, “Сецесії” С.Грєбара, “Мій роман” Т.Каплунової.

В.Л.

Григорій Костюк. Зустрічі і прощання: Спогади у двох книгах / Передм. М.Жулинського. — К.: Смолоскип, 2008. — Кн. 1. — 720 с.; Кн. 2. — 512 с.

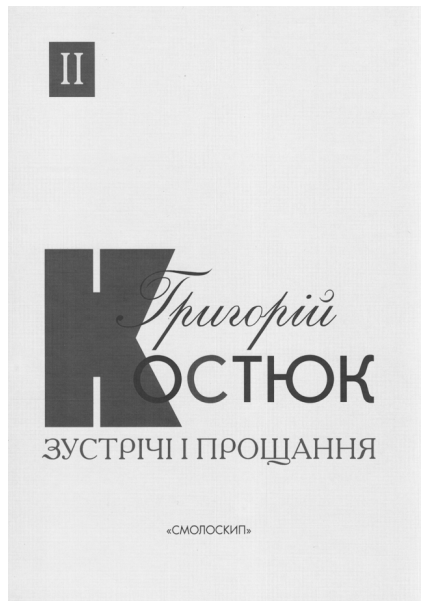
Перший том відкривається словами М.Г.Жулинського про автора: “Будемо читати й перечитувати розгорнуту на весь історичний простір ХХ століття його драматичну долю і захоплюватися його вірою в переможну силу національної правди в Україні”. “Пишу свої спогади як сповідь перед своїм народом і перед історією. Вважаю це за свою честь і моральний обов’язок”, — звіряється видатний літературознавець, автор мемуарів про одну з найтрагічніших епох української літературної історії ХХ століття.

Перший том — спогади про навчання й літературну практику в Києві, Харкові, арешт і концентраційний табір. Автор слухав курси М.Зерова, П.Филиповича, Б.Якубського,

співпрацював із М.Хвильовим, М.Кулішем, П.Тичиною, Ю.Яновським, Г.Епіком, Іваном Багряним, Остапом Вишнею та іншими у ПРОЛІТФРОНТі.

Другий том присвячено діаспорному періоду життя Г.Костюка (1940-1980-ті рр.) — Німеччина, Франція, США, а починається роками німецької окупації України. На сторінках мемуарів — зустрічі з Т.Осьмачкою, Ю.Косачем, Ю.Кленом, А.Любченком, І.Кавалерідзе, У.Самчуком та багатьма іншими — отже, розповідь про культурне, літературне, політичне і звичайне життя себе і свого покоління. Завершується том спогадами про зустрічі з діячами науки й культури УРСР — Д.Павличком, І.Драчем, О.Підсухою, Ю.Збанацьким, про спорудження пам’ятника Т.Г.Шевченкові у Вашингтоні (1964).

Уперше спогади вийшли в Едмонтоні (вид-во Канадського інституту українознавчих студій) — 1 т. у 1987 р., 2 т. — у 1998 р. Автор присвятив перший том синові, а другий — “дружині — вірній супутниці життя”. Видання збагачене документами й фотоматеріалами, укінці міститься іменний покажчик.

В.Л.